

Sygn. akt V Gz 90/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Znak

Sędziowie: SSO Zofia Wolna, SSR del Paweł Ptak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2017 roku w Częstochowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę

na skutek zażalenia biegłego R. K.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 17 marca 2017 roku

sygn. akt VIII GC 774/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 marca 2017r. Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie VIII GC 774/15 przyznał biegłemu zwrot wydatków w wysokości 12 zł i na poczet tych wydatków wypłacił biegłemu z zaliczki uiszczonej przez powódkę w dniu 22 października 2015r. (...), w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

W części motywacyjnej Sąd Rejonowy powołał się na przepisy dotyczące przyznania wynagrodzenia biegłym i stwierdził, iż żądanie biegłego w przedmiocie kosztów nie zasługuje na uwzględnienie albowiem w niniejszej sprawie nie doszło do wydania opinii przez biegłego, a biegły jedynie zapoznał się z aktami i zgłosił warunki na jakich jest gotowy do wykonania opinii. Sąd nie zaakceptował przedstawionej oferty i zlecił wykonanie opinii innemu biegłemu. W ocenie Sądu I instancji sam fakt zapoznania się z aktami sprawy bez sporządzenia opinii nie rodzi po stronie biegłego uprawnienia do zwrotu wynagrodzenia. Wobec tego Sąd uwzględnił jedynie wniosek biegłego o zwrot kosztów w wysokości 12 zł.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżył biegły R. K., który zarzucił Sądowi Rejonowemu błędne przyjęcie, że skoro opinia w sprawie nie została przez niego wydana, to nie należy mu się zwrot wynagrodzenia za czas poświęcony przedmiotowej sprawie.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę postanowienia i przyznanie wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek podniesionych przez biegłego zarzutów zaskarżone postanowienie należało uchylić i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Stosownie do art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 89 ust. 2 u.k.s.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonane prace ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydanej opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wydania opinii na podstawie złożonego rachunku.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle powyższych przepisów, biegłemu należy się wynagrodzenie za wykonaną pracę. Praca ta może obejmować szereg czynności, w tym również takich, które dopiero zmierzają do opracowania przyszłej opinii, pod warunkiem, że są niezbędne do jej sporządzenia. Biegły zachowuje prawo do żądania wynagrodzenia za te czynności, nawet jeżeli do sporządzenia opinii w efekcie nie dojdzie, jeżeli nastąpiło to z przyczyn za które biegły nie ponosi odpowiedzialności.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy biegły powołany przez Sąd I instancji po zapoznaniu się z aktami sprawy zwrócił się do Sądu z wnioskiem, z uwagi na skomplikowany charakter opinii, o możliwość jej sporządzenia wraz z innym biegłym. Wniosek ten nie został przez Sąd uwzględniony. Biegły w rezultacie nie sporządził opinii w tej sprawie ale nie z uwagi na jego zaniechanie czy brak gotowości do sporządzenia opinii a jedynie z powodu tego, że Sąd na wniosek strony dopuścił dowód z opinii innego biegłego, rezygnując z poprzedniego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy dokona analizy załączonego przez biegłego rachunku i jego poszczególnych pozycji oraz orzeknie o należnym biegłemu wynagrodzeniu przy uwzględnieniu wykonanych przez niego czynności niezbędnych do opracowania niedoszłej (z przyczyn niezależnych od biegłego) opinii.

Podkreślenia również wymagało, że z uwagi na to, że sprawa została już zakończona prawomocnym orzeczeniem, rozliczenie ewentualnych kosztów możliwym jest jedynie w oparciu o art. 108¹ k.p.c., którego Sąd Okręgowy, jako sąd II instancji nie może zastosować.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia z mocy art. 386§ 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.